

Sygn. akt VII K 1199/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant: Paweł Basalski

przy udziale oskarżyciela publicznego – Tomasza Farelnik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lutego 2016 r.

sprawy:

K. J. (1), syna W. i K. z d. W. ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 19 lipca 2011r. do dnia 20 kwietnia 2012 r. uczestniczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez sieć internet za pośrednictwem komputera z dyskiem twardym w miejscowości w O. w woj. (...) w zagranicznych zakładach wzajemnych urządzanych przez firmę „(...)”,

- tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 2 kks

I. oskarżonego **K. J. (2)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 kks koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt VII K 1199/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

K. J. (1) mieszka w O..

Mężczyzna w okresie 2011-2012r. posiadał rachunek bankowy w (...) Bank (...).

Firma (...) jest zagraniczną spółką prowadzącą zakłady wzajemne za pośrednictwem Internetu.

Od dnia 17 lutego 2004r. spółka posiadała rachunek bankowy w Banku (...) S.A. Oddział w W. o nr (...).

K. J. (1) na przełomie 2011-2012 r. utworzył konto na portalu (...). Na stronie internetowej www(...) zarządzane są zakłady wzajemne i gry losowe, w których wymieniony we wskazanym okresie kilkakrotnie brał udział. Mężczyzna przelewał ze swojego konta bankowego na konto firmy (...) środki finansowe zasilając w ten sposób utworzone w serwisie konto do gier. Wypłaty wygranych były dokonywane na jego konto bankowe, choć najczęściej wygrane przeznaczał on na dalszą grę, którą ostatecznie przegrywał.

K. J. (2) poznał przedmiotową firmę z reklam w telewizji polskiej oraz na koszulkach klubu piłkarskiego (...). Przekonany był, że firma działa legalnie w Polsce.

Firma (...)stronę internetową prowadziła w języku polskim.

Dowody : wyjaśnienia oskarżonego k. 56, historia operacji na rachunku bankowym k. 14- 15, wykaz rachunków k. 40-42 umowa k. 6, 7-13,protokół oględzin z wydrukami transakcji k. 43-51 ,

Oskarżony w toku całego postępowania formalnie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, jednakże przez cały czas posiadania konta w serwisie (...)nie zdawał sobie sprawy z faktu, iż czyni coś niezgodnego z prawem, że jest to nielegalne w Polsce. Oskarżony wyjaśnił, że przelewy robił na polskie konto, a strona też była w języku Polskim.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w całości albowiem są konsekwentne, logiczne i spójne. Pozostają one w powiązaniu ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją. Nie podważa tych ustaleń ogólnie dostępna wiedza na temat działalności portali oferujących zakłady bukmacherskie.

Podane przez oskarżonego okoliczności brzmią przekonująco, i wskazują na niczym nieograniczoną dostępność. Sąd podziela pogląd , iż dla osoby nie posiadającej wykształcenia prawniczego – reklama – obserwowana w czasie transmisji sportowych w telewizji - stwarzała pozory wiarygodności i legalności takiego sposobu zawierania zakładów. Potwierdzały ją reklamy w mediach, oraz zaangażowanie w nie osób powszechnie znanych czy w końcu sponsoring imprez i klubów sportowych.

W ocenie Sądu oskarżyciel nie przedstawił żadnego dowodu przemawiającego za uznaniem, że oskarżony posiadał wiedzę iż w okresie wskazanym w zarzucie korzystanie z przedmiotowego portalu jest zabronione.

Niewątpliwy jest dla Sądu fakt ogólnie dostępności korzystania z serwisu prowadzonego w całości w polskiej wersji językowej, co dla przeciętnego odbiorcy stwarza przekonanie o możliwości korzystania z niego. Nawet gdyby przyjąć, iż oskarżony w chociaż w częściowym stopniu zapoznał się z treścią tego regulaminu, to jako przeciętny użytkownik Internetu, nie posiadający wiedzy prawniczej miałby prawo uznać, zawieranie przez niego zakładów jest legalne. Tym bardziej , iż(...)posiadała konto bankowe w polskim banku, a prowadzona w języku polskim strona nigdy nie była blokowana. Spółka występowała jako sponsor strategiczny na wielu imprezach sportowych, a osobistości ze świata sportu reklamowały jej działalność w sposób powszechny i niczym nie ograniczony.

Analizując regulację art. 107 § 2 kks to podkreślić należy, iż należy on do kategorii przestępstw, które można popełnić jedynie umyślnie, co w konsekwencji oznacza, iż sprawca musi mieć zamiar jego popełnienia, chociażby ewentualny.

Do wykazania takiego zamiaru koniecznym jest możliwość przypisania chociażby świadomości możliwości popełnienia czynu. A zatem wykazania sprawcy, że miał świadomość tego, iż jego działanie może być sprzeczne z prawem i pomimo, iż przewidywał taką możliwość, godził się na nią.

W toku procesu nie przedstawiono żadnego dowodu na to, iż K. J. (2) działał z zamiarem – chociażby ewentualnym – popełnienia czynu zabronionego. Fakt zaś formalnego potwierdzenia, iż dokonywał takich zakładów, i posiadał aktywne w okresie zarzutu konto nie może być tożsame ze świadomością popełnienia zarzucanego mu czynu.

Zgodnie z treścią art. 10 § 4 kks nie popełnia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, ten kto dopuszcza się go w usprawiedliwionej nieświadomości jego karalności. Błąd co do karnej bezprawności to postawienie przed sprawcą przez kodeks karny skarbowy mniejszych wymagań niż w kodeksie karnym, gdyż przy błędzie co do karalności czynu nie chodzi w ogóle o nieświadomość co do sprzeczności czynu z jakąś normą prawa, jak przy błędzie co do bezprawności, lecz o nieświadomość, że jest on zagrożony pod groźbą kary. W tym również m.in. sytuacja, gdy sprawca działa w nieświadomości odnośnie do nakazu czy zakazu płynącego z prawa finansowego, a tym samym także odnośnie do karalności jego naruszenia przez normy k.k.s. (zob. T. Grzegorzcyk, A. Gubiński, Prawo wykroczeń, Warszawa 1996, s. 121; K. Buchała, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna..., s. 280).

W tych okolicznościach – w ocenie Sądu K. J. (2) działając w sposób określony w zarzucie, nie miał zamiaru popełnienia czynu zabronionego, dopuścił się go, będąc nieświadomym jego karalności, a zważywszy na okoliczności nieświadomości tę należy uznać za usprawiedliwioną. Nie bez znaczenia jest stwierdzenie iż zarzut postawiony oskarżonemu dotyczy okresu 2011-2012, kiedy świadomość dotycząca działalności podmiotów organizujących zakłady wzajemne przez Internet była zdecydowanie mniejsza niż obecnie.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za w pełni wiarygodne, co dało podstawy do ustalenia po jego stronie braku zamiaru popełnienia czynu zabronionego.

W związku z powyższym Sąd uniewinnił go od popełnienia zarzucanego mu czynu, a koszty sądowe przejął na rachunek Skarbu Państwa. .